

Benyttelsen af andre Beholdere kan Toldbestyrelsen paa derom indgivet Andragende tillade.

Alle Forstager skulle være forsynede med vedkommende Bryggeris Navn, samt Angivelse af Benævnelsen ($\frac{1}{1}$, $\frac{1}{2}$ osv. Td.). Kontrollen er berettiget til at eftermaale Beholderne i den Udstrækning, som anses fornødent. Vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 16 til § 10 af Udvalget:

Til første Stykke føjes: „eller et tilsvarende Kvantum paa Glasfe“. Vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag under Nr. 17 til samme Paragraf af samme:

Tredie Stykke udgaar. Vedtoges uden Afstemning.

§ 10 med de vedtagne Endringer saalydende:

Skattepligtigt Al kan af Bryggerne udfores af Landet uden Betaling af den paabudte Skat, naar det behørig er angivet for vedkommende Toldregnskabsfører, og under sædvanlig Toldkontrol med Hensyn til Udforeselen. Det bliver derefter under Fremlægelse af Udforeselsattest at affrive i Salgsbogen, dog ikke for mindre end $\frac{1}{2}$ Td. eller et tilsvarende Kvantum paa Glasfe.

Al, der af Kontrollen erklæres forderuet, kan ligeledes affrives i Salgsbogen. Vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed ere vi færdige med dette Afsnit. Næste Afsnit omfatter §§ 11—22 med de dertil hørende Endrings- og Underændringsforslag. Jeg gjør opmærksom paa, at til dette Afsnit hører altsaa ogsaa Forslaget under Nr. 33 om en ny § 23.

Ordføreren (Mazén): Som det vil ses, har Udvalget tilladt sig at foreslaa adskillige Endringer i skerpending Retning med Hensyn til de i Forslaget indeholdte Straffe. Da Skatteansættelsen og Kontrollen skal ske paa Grundlag af Selvangivelse, faaar naturlig hele Bogførelsen og Angivelsen fra Bryggernes Side en stor Betydning, og dette maa nødvendigvis have til Følge, at der maa være et ganske overordentligt Ansvar forbundet med Undladelse af at føre disse Bøger eller afgive Angivelserne eller for Urigtigheder i

disse Retninger, hvad enten der foreligger Forsæt eller Mangel paa Agtpaaagivenhed. Thi denne maa kræves ikke blot som hos andre Forretningsmænd for deres egen Skyld, men her tillige baade af Hensyn til Statskassen og for at afværge en utilladelig Konkurrence. Det interesserer jo nemlig ogsaa andre Næringsdrivende af denne Klasse, at der ikke i et Bryggeri foregaar Noget, hvorved dette sættes i Stand til at underbyde sine Konkurrenter paa en Maade, der ikke stemmer med de rigtige Grundsatninger for ærlig Næringsdrift. Skal Ansvarret virkelig være et saadant, der er egnet til at fremkalde rigtig Bogførelse og Angivelse, have vi ment, at det ikke er nok at blive staaende ved Bøder, thi her have vi at gjøre med saadanne Forhold og saadanne Etablissementer, hvor selv en stor Bøde muligvis ikke vil kunne stræmme Vedkommende fra at begaa den Slaas Overtrædelser. Vi have været paa det Rense med, at der maa Fængjelsstraf til for virkelig at hæmme urigtige Angivelser og Besvigelser overfor Statskassen og tillige paa denne Maade værne om de ærlige Konkurrenter. Vort Synspunkt er det: forsættelig Tilfidesættelse af de Pligter, der ere paalagte Bryggerne i Henseende til at føre deres Bøger og gjøre deres Angivelser saaledes, at Skatten derefter kan ansættes rigtig, skal medføre Fængjelsstraf i Forbindelse med Bødeansvar, og det et alvorligt Bødeansvar. Man kan nemlig ikke være tjent med, at Bryggerne sige: Ja, saa gaa vi i Fængjel og sidde Bøden af, saa ere vi færdige dermed. Nei, enhver forsættelig Overtrædelse skal medføre Ansvar baade i Retning af Frihedsstraf og Bødestraf. Dette Ansvar maa selvfølgelig gjøres gjældende i Henseende til alle de Forpligtelser, som staa i Forbindelse med Skatteansættelsen, altsaa ved Førelse af Handelsbøger, Driftsbog, Salgsbog, i det Hele Førelsen af alle de Bøger, og Meddelelsen af alle de Angivelser, der skulle udgjøre Grundlaget for Skatteberegningen. Paa den anden Side have vi ment, at i det Dieblit, der ikke kan antages at foreligge forsættelig Overtrædelse med Statskassens Besvigelse som Maal, hvor den paagjældende Førelse altsaa kan stribes Førlømmelse, Stjødsløshed osv., burde den Vedkommende ikke ifalde andet Ansvar end Bødestraf, men Bødestrafen skal da saa ogsaa være saa alvorlig, at den kan indeholde en tilstrækkelig Modvægt mod Østen til at udvise Stjødsløshed i disse Forhold, særlig fordi det jo kan tænkes, at der efter Omstændighederne under Noget, der paa staaas at være Førlømmelighed og Stjødsløshed, i Virkeligheden maaste kan ligge skjult et Forsøg